

Der sker løbende fornyelser og moderniseringer af artilleriet og flystyrkerne. Desuden har Frog-missilerne med rækkevidder mellem 25 og 70 km siden 1976 været under udskiftning med SS-21 Scarab-missilet. I 1981 blev SS-21 første gang deployeret i DDR. Udrustningen af de sovjetiske styrker i DDR med dette missil antages tilendebragt i 1986. SS-21 udgør ca. 20 pct. af de sovjetiske korttrækkende ballistiske missiler. Denne procentdel må antages at blive øget i de kommende år. SS-21 anses for væsentlig mere træfsikkert end Frog-missilerne. Det betyder, at SS-21 i modsætning til Frog vil kunne anvendes effektivt også i en konventionel rolle. Missilet kan udstyres med kernevåbenspræghoveder på enten 10 KT eller 100 KT.

Tjekkoslovakiske og østtyske styrker er i perioden efter 1985 blevet udstyret med hver fire SS-21-systemer.

Antallet af missiler til genladning af de ovenfor nævnte missilaffyringsramper antages at være forøget med mellem 50 pct. og 100 pct. i de senere år. Normalt er hver rampe udstyret med ét genladningsmissil.

Et sovjetisk luft-til-jord-krydsermissil AS-11 Kilter med en rækkevidde på ca. 560 km angives at være under udvikling eller allerede deployeret.

Sovjetunionen bekendtgjorde i januar 1989, at man ville reducere antallet af kernevåbenbærende missilsystemer med 24. Det er ikke oplyst, hvilken type missilsystem der reduceres.

Noter:

- 1) Lance's rækkevidde opgives flere steder til at være op til 125 km.
- 2) Officielt angives antallet af Lance-systemer at være 88.
- 3) Flyenes aktionsradius er angivet ved normalt udstyr, optimal højde, med standard bombelast og uden brændstofpåfyldning under flyvning
- 4) CEP (Circular Error Probable) = radius af den cirkel omkring et mål, inden for hvilken der er 50 pct. sandsynlighed for, at et våben rettet mod dette mål vil ramme.
- 5) Danmark, Norge og Canada har ikke kernevåben stationeret på deres territorium.
- 6) Dette tal fremkommer efter summering af antallet af de enkelte våbensystemer nævnt i Military Balance 1988-89, s. 214. På s. 220 i samme værk angives imidlertid et andet, betydeligt lavere tal for dobbeltregnede NATO-fly i Europa. Det bør dog tilføjes, at det er særdeles vanskeligt at opgøre antallet af fly på grund af disse våbensystemers store bevægelighed og den stadige udskiftning, der foregår af dem.
- 7) Arkin, Norris og Cochran (1987) angiver, at der vil være ca. 3.250 nukleare spræghoveder tilbage i Vesteuropa i 1992. Den lavere vurdering skyldes hovedsagelig, at de forudsår, at NATO må trække en del gamle nukleare artillerigranater ud af våbenarsenalet, og at disse ikke vil kunne erstattes, så længe Kongressen har begrænset produktionen af nye artillerigranater.

Kilder:

Oversigten er hovedsagelig baseret på oplysninger fra Military Balance 1988-89, IISS, London 1988. Andre anvendte kilder omfatter: Thomas B. Cochran, William M. Arkin og Milton H. Hoenig, Nuclear Weapons Databook Vol. 1, Cambridge 1984; Jane's Weapons Systems 1987-88, London 1987; Jane's All the World's Aircraft 1987-88, London 1987, William M. Arkin, Robert S. Norris og Thomas B. Cochran, Implications of the INF Treaty, Nuclear Weapons Databook Project, Working Paper NWD 87-3, New York 1987; Jeffrey D. Boutwell, Poul Doty and Gregory Treverton, The Nuclear Confrontation in Europe, Kent 1985; Jesse James, Tactical Nuclear Modernization - The NATO Decision That Won't Go Away, i Arms Control Today, December 1988; Karl Heinz Kamp, Nukleare Kurzstreckenwaffen in Europa - Abschaffen oder Modernisieren, Konrad Adenauer Stiftung, Interne Studien nr.10/1988; Hans Binnendijk, NATO's nuclear modernization dilemma, i Survival vol. 31, no. 2, March-April 1989; Andrew Goldman, NATO needs a new missile, i Orbis vol. 32, no. 4, Fall 1988; US Department of Defense, Support of NATO Strategy in 1990's, Report to the US Congress, 1988; diverse artikler i Aviation Week and Space Technology, International Defense Review, Jane's Defence Weekly, Military Technology, samt oplysninger fra Profile Database og Dialog Database.